

Vĩnh Biệt Thầy Bửu Đôn

AH Trần Trung Trục

Thầy Bửu Đôn đang nói chuyện với Trục

Chiều nay, tôi đang theo dõi Super Bowl giữa hai đội xuất sắc nhất New England và Philadelphia được nửa hiệp, ra check E-mail thì nhận được anh Ngô Năm cho hay một Tin Buồn như sét đánh: Thầy Bửu Đôn đã mất và đã hỏa thiêu xong ngày hôm qua. Rồi sau đó, anh Nguyễn Sĩ Tuất E-mail cho tôi chi tiết hơn, với chức vụ của Thầy lúc trước ở Việt Nam và tuổi tác. Tôi thật bất ngờ khi biết Thầy còn trẻ quá, mới 83 tuổi, khỏe mạnh, không bệnh tật gì, ra đi chỉ sau có 3 ngày bệnh. Tôi thành thực chia buồn cùng gia đình Thầy. Nguyên cầu hương hồn Thầy sớm về cõi Vĩnh Hằng và cầu bầu cho gia đình Thầy an vui và chúng tôi, AHCC, được may mắn gìn giữ Lá Thư AHCC cho trường tồn.

Cũng như trực giác cho tôi hay, cách đây 2 ngày, trước ngày Thầy mất, tôi E-mail hỏi thăm sức khỏe Thầy và xin Thầy ý kiến làm Lá Thư AHCC khá hơn.

Tôi ít có dịp tiếp xúc với Thầy. Một lần đi thăm hội hoa Anh Đào ở

Washington DC và ở nhà anh Dư Thích, anh Ngô Năm đã tổ chức buổi họp mặt AHCC vùng Hoa Thịnh Đốn và tôi may mắn được ngồi bên cạnh Thầy. Thời gian học ở trường Cao Đẳng Công Chánh, tôi chỉ nghe Thầy dạy, nhưng Thầy là người đẹp trai và thông thái nhất trong các Thầy. Thầy ăn nói nhỏ nhẹ và từ tốn. Trong thời gian anh Nguyễn Đức Chí làm Lá Thư AHCC, Thầy đã chỉ dẫn cách thức trình bày Lá Thư. Qua E-mail, tôi thấy Thầy vẫn vậy, chỉ dẫn đến nơi đến chốn, thật cặn kẽ. Tuy ý kiến thật đúng, nhưng Thầy chỉ nói đó là ý riêng của Thầy. Tôi khao khát sẽ học thêm được tính nét này khi làm Lá Thư AHCC nên đã E-mail hỏi Thầy. Mong Thầy bây giờ ở cõi Vĩnh Hằng giúp tôi ráng gìn giữ Lá Thư AHCC. Cách đây hơn một tháng anh Chí đã ra đi, bây giờ Thầy lại đi, tôi thật bơ vơ giữa Chợ Đồi.

Người Việt Nam thường tin rằng hương hồn những người quá cố có nhiều quyền lực giúp người còn sống. Tôi cũng mong như vậy. Dù tôi không có dịp gần Thầy lâu, nhưng bây giờ hương hồn Thầy thấy rõ tâm trạng của tôi khi làm Lá Thư AHCC. Nguyên xin hương hồn anh Chí và Thầy giúp tôi làm Lá Thư mỗi ngày khá hơn, thâm tình hơn, đa dạng hơn để luôn giữ AH/TH CC mãi “**Giữ Cho Còn Có Nhau**”. Nếu ngày nào tôi mất, xin cho tôi ra đi thật nhẹ nhàng như Thầy và anh Chí.

Vĩnh biệt Thầy Bửu Đôn.

AH Trần Trung Trục, K6KSCC